

визначаються типом нервової системи, на розподіл транспортних кореспонденцій по вулично-дорожній мережі міста.

Література:

1. Заблоцкий Г. А. Методы расчета потоков пассажиров и транспорта в городах / Г.А. Заблоцкий. – М.: ЦНТИ по гражд. стр-ву и архитектуре, 1968. – 92 с.
2. Хомяк Я. В. Организация дорожного движения / Я. В. Хомяк. – К.: Вища школа, 1986. – 271 с.
3. Печерский М. П., Хорович Б. Г. Автоматизированные системы управления дорожным движением в городах / М.П. Печерский, Б.Г. Хорович. – М.: Транспорт, 1979. – 176 с.
5. Швецов В. И. Математическое моделирование транспортных потоков / В. И. Швецов. – М.: Институт системного анализа РАН. 2003. – 189 с.

ХАРАКТЕРИСТИКИ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ, ЯКІ НЕОБХІДНО ВРАХОВУВАТИ ПІД ЧАС ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ

Куліш І. М., канд. наук держ. упр., с.н.с., старший науковий співробітник відділу розвитку територіальних громад і транскордонного співробітництва

ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М. І. Долишнього НАН України»

Обраний Україною курс на європейську інтеграцію, серед іншого передбачає максимальне впровадження найкращих практик соціально-економічного розвитку вітчизняних сільських територій. Головну роль у зміні розстановки пріоритетів відіграв перехід до ринкових відносин в економіці, котрі в нашій державі, хоч і є вкрай недосконалими, та все ж дають підстави до прогнозування такого самого гармонійного розвитку сільських територій, який спостерігається у країнах ЄС.

Певний період часу було популярно до поняття «розвиток» додавати прикметник «сталий», це стосувалось дуже багатьох аспектів життя, окрім регіонів та територій, йшлося про водокористування, екологію, економіку тощо. У наукових колах точились дискусії з приводу того, якою саме має бути дефініція «сталого розвитку», у т.ч. територій.

Для сільських територій України сталий розвиток можна забезпечити за умови наявності багатьох складових:

- суспільного розвитку;
- підвищення рівня та якості життя, особливо матеріального добробуту, розвитку інфраструктури;
- створення можливостей для якнайповнішого використання наявного потенціалу;
- активності малого та середнього підприємництва; залучення у економічний обіг індивідуальних господарств;
- державної підтримки;
- використання переваг, які надає всесвітня інформатизація тощо.

Тому, задля ефективного планування соціально-економічного розвитку

сільських територій, необхідно досконально знати реальну ситуацію, у противному випадку неможливо буде здійснити якісний пошук існуючих резервів та шляхів їх використання.

Дослідження сільської території, незалежно від локації, не можна здійснювати без аналізу усього комплексу її характеристик, основні з яких це:

- місцеві пріоритети сільськогосподарського виробництва;
- природно-кліматичні умови;
- наявність трудових ресурсів;
- ступінь розвитку академічного підприємництва (детальніше про залежність реалізації потенціалу регіону від рівня розвитку академічного підприємництва у [1ⁱ]);
- екологічний стан;
- наявність на території пам'яток історії, архітектури, унікальних природних та рекреаційних об'єктів тощо;
- рівень розвитку туристичної галузі, особливо напрямку екологічний, зелений сільський туризм (детальніше у [1ⁱⁱ]);
- географічне розташування території, зокрема наближеність до кордонів з країнами ЄС (детальніше у [1ⁱⁱⁱ с. 18-29]);
- розвиток автотранспортної системи (детальніше у [1^{iv}]);
- здатність місцевої територіальної громади до гуртування;
- рівень розвитку підприємництва та кооперації;
- відносини з місцевою (локальною) владою, зокрема ставлення до сільського бізнесу;
- чіткість формулювань у чинному законодавстві щодо розвитку сільських територій;
- інвестиційна привабливість (детальніше [1^v]);
- наявність державних та регіональних програм розвитку, які поширюються на сільські території;
- можливість для території долучитись до іноземних програм розвитку у якості бенефіціара;
- модні тенденції у виробництві та споживанні сільськогосподарської продукції (органічне виробництво, дахові ферми, рух локаворів тощо);
- наявність у близькій доступності підприємств з переробки сільськогосподарської продукції;
- наявність ринків збуту та попиту на певні специфічні категорії продовольчих товарів (як от равлики, м'ясо жаб, спаржа тощо).

Наведений перелік характеристик можна продовжувати далі, однак, на жаль, навіть у такому вигляді, велика частина з них упускається під час розробки державних та регіональних програм розвитку сільських територій, тому так часто ці програми виявляються неефективними та не дають очікуваного результату. Причина означених упущень полягає у тому, що на сьогодні паспорти територій настільки застаріли, що можна вважати їх відсутніми. Отже, задля поліпшення планування сталого розвитку сільських територій необхідно провести їх паспортизацію з подальшим постійним моніторингом змін, що відбуваються з бігом часу.

Література:

1. Кулиш И. М. Зависимость реализации потенциала региона от уровня развития академического предпринимательства / И. М. Кулиш // Материалы международной конференции молодых ученых «Стратегия развития России до 2020 года: новые подходы, приоритеты, механизмы реализации» (14 марта 2012 г.) / Сост. О. П. Овчинникова, А. А. Анненкова. – Орел: Изд-во ОФ РАНХиГС, 2012. – С. 294-296.
2. Куліш І. М. Екологічний туризм як чинник розвитку сільських територій України / І. М. Куліш // Економіка АПК, 2013. – № 2. – С. 80-85.
3. Сільські території українсько-румунського прикордоння: соціально-економічний розвиток / НАН України. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України»; Румунська академія. Інститут аграрної економіки; [редкол.: В.В. Борщевський, Д.-М. Войцилаш]. – Львів, 2015. – 123 с.
4. Шевчук Я. В. Проблеми розвитку автотранспортної інфраструктури сільських територій / Я. В. Шевчук // Сталый розвиток економіки. – 2012. – Вип. 11. – С. 116-121.
5. Важинський Ф. А. Стратегія інвестиційної активності розвитку соціально-економічного потенціалу сільських територій / Ф. А. Важинський // Науковий вісник НЛТУ України : Зб.наук.техн.пр. – Львів : РВВ НЛТУ України, 2014. – Вип. 24.9. – С. 135-141.

ТЕОРЕТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ ПРИ ЗЕМЛЕУСТРОЇ

Лялюк Н. М., магістр кафедри геодезії, землевпорядкування та кадастру

Радзій В. Ф., канд. геол. наук, доц. каф. геодезії, землевпорядкування та кадастру

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Теоретичне та правове забезпечення раціонального використання та охорони земель мають юридичний, технічний, економічний зміст і наукове обґрунтування проблем, що розглядаються.

Безперечно, кожне сільськогосподарське господарство або ж інше підприємство повинно мати проект землеустрою, як основний документ, що регламентує використання земельних ресурсів та їх охорону. Саме він є вихідним документом формування територіальної складової господарства, його ресурсного потенціалу та напрямку його розвитку [1].

Зокрема, схема землеустрою є техніко-економічною основою для міжгалузевої та міжгосподарської оптимізації земельних ресурсів, удосконалення системи землеволодінь та землекористувань, розроблення пропозицій щодо організації території адміністративно-територіальних утворень в цілому й окремих сільськогосподарських підприємств, меліорації та охорони земель, впорядкування шляхової мережі та інших елементів інженерної, соціальної і виробничої інфраструктури, а також розроблення проектів територіального і внутрішньогосподарського землеустрою тощо.

Питанням вивчення раціонального використання земельних ресурсів присвячено роботи таких науковців, як С. Ю. Булигін, А. Д. Балаєв, А. В. Барвінський, Д. С. Добряк, Т. О. Євсюков, О. П. Канаш, В. М. Кривов, О. В. Проніна, О. Г. Тараріко, А. М. Третяк, О. В. Тихенко, М. К. Шикуча та ін.